

медовина. В това време царица Анна, следвана от великия примиюп, епикерния и протокелията, наглеждаше за последен път свадбената трапеза. Облечена в алеана руба, извезана на златни лалета и трандачили, стегната в къста, с дълги тесни ръкави, тя бе сложила възърхът на мантия от лионийски плат – светъл като небето – падплатена с везова, сандалова свила, покръбена със широка ивица кермелии, обсыпана с камъни.

Анна прикаше като младо момиче, сменяше една чаша вместо друга, слагаше клончета цветя между прибовите, поправяше гирляндите спуснати между колоните, повеляваше да посипят още цветя по мозаичния под, изведаждаше от стаята си ценните съдове нови златни купи и сребърни блюда, мъкнеше от раклите най-хубавите златовезани постилки, слагаше в същниците едри, двойни вощеници. Преди да почне пиърт, всички посолства се изредиха да поднесат даровете си на младоженците, които сутринта бяха венчани от самия господин Василий.

Застанали между Асен и Анна, двамата млади приемаха със щастлива усмивка великолепните неща, които им се поднасяха с тазни благословии. Въпреки политическия нрав на брака им, още от първи взор Белослава и Владислав се бяха почувствували родени един за друг. И двамата пъргави, със живи движения, с грееща усмивка на щастливите им лица, те привличаха всички иогледи и не един сръбски велможа тайно въздъхваше и си помисляше: тези двамата трябва да бъдат крал и кралица.

Претникът на Константиноград поднесе златен брокат, днесен от Кюрдистан, чаши от син кристал, с кръпаци от тежко злато, лен от Шампан. Двач дари коя пренесен с кубер чак от Испания – най-хубавата и скъпа перода, която можеше да се намери в света: смес от арабско и андалузко коляно. Дубровник поднесе слоновък кост и сребърни купи. Адрианопол поднесе два топа аксамит. Тесалоника даде сарацински килими. Средец дари ушнички от едри гранати. Дидимотикон поднесе евангелие подвързано в скъпа кожа и злато. Велбужд изпрати сребърни свещници. Белград –